

XIV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

Šios dienos Apaštalo skaitinys ir Evangelija nori mus įtikinti, kad privalome pasirinkti sielą arba kūną, Dievą arba Mamoną. Visa, kas naudinga ir gera, bus duota mylinčios apvaizdos mūsų dangiškojo Tėvo, kuris maitina sparnuočius ir aprenkia lauko lelijas. Silpna žmogaus prigimtis savaimė nepajėgia laikytis kartą padaryto pasirinkimo. Kolektoje mes meldžiame Dievą saugoti savąją Bažnyčią budria globa.

Introitus

Ps. 83, 10–11. Protéctor noster, áspice, Deus, et réspice in fáciem Christi tui: quia mélior est dies una in átriis tuis super mília.

Ps. 83, 2–3. V. Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Collecta

Custódi, Dómine, quæsumus, Ecclésiám tuam propitiatióne perpétua: et quia sine te lábitur humána mortálitás; tuis semper auxiliis et abstrahátur a nóxiis et ad salutária dirigátur. Per Dominum nostrum...

Epistola

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas. (Gal. 5, 16–24)

Fratres: Spírítu ambuláte, et desidería carnis non perficiétis. Caro enim concupíscit advérsus spírítum, spírítus autem advérsus carnem: hæc enim sibi ínvicem adversántur,

Introitas

Ps 83, 10–11. Dieve, mūsų globėjau, pažvelk ir pasižiūrėk į savo Pa-teptojo veidą. Juk viena diena tavo kiemuose yra geresnė negu tūkstan-tis bet kur kitur.

Ps 83, 2–3. V. Kokios malonios tavo buveinės, galybių Viešpatie! Mano siela ilgisi ir nyksta, geisdama Viešpaties prieangių.

Kolekta

Meldžiame Tave, Viešpatie, saugok savo Bažnyčią neišsenkančia globa. Kadangi be tavęs puola mirtinga žmogaus prigimtis, saugok ją vi-sados nuo pikto ir nukreipk į gera. Per mūsų Viešpatį...

Epistolė

Skaitinys iš šventojo apaštalo Pau-liaus Laiško galatams. (Gal 5, 16–24)

Broliai: Gyvenkite Dvasia, ir jūs nepasiduosite kūno geismams. Mat kūno geismai priešingi dvasiai, o dvasios – kūnui; jie vienas kitam priešingi, todėl jūs nedarote, kaip

ut non quæcúmque vultis, illa faciátis. Quod si spírítu ducímíni, non estis sub lege. Manifésta sunt autem ópera carnis, quæ sunt fornicátio, immundítia, impudicítia, luxúria, idolórum sérvitus, venefícia, inimicítia, contentiónes, æmulatiónes, iræ, rixæ, dissensiónes, sectæ, invídiæ, homicídia, ebrietátes, comessatiónes, et his simília: quæ prædíco vobis, sicut prædíxi: quóniam, qui talia agunt, regnum Dei non consequántur. Fructus autem Spírítus est: cáritas, gáudium, pax, patiéntia, benígnitas, bónitas, longanimitas, mansuetúdo, fides, modéstia, continéntia, cástitas. Advérsus huiúsmodi non est lex. Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixérunt cum vítiis et concupiscéntiis.

Graduale

Ps. 117, 8–9. Bonum est confidére in Dómino, quam confidére in hómine. **V.** Bonum est speráre in Dómino, quam speráre in princípibus.

Alleluia

Allelúia, allelúia.

Ps. 94, 1. **V.** Veníte, exsultémus Dómino, iubilémus Deo, salutári nostro. Allelúia.

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. (Matth. 6, 24–33)

norétumète. Bet jei leidžiatės Dvasios vadovaujami, jūs nebesate įstatymo valdžioje. Kūno darbai gerai žinomi – tai ištvirkavimas, netyrumas, gašlavimas, stabmeldystė, burtininkavimas, priešiškumas, nesantaika, pavyduliavimas, piktumai, vaidai, nesutarimai, susiskaldymai, pavydai, girtavimai, apsirijimai ir panašūs dalykai. Aš jus įspėju, kaip jau esu įspėjęs, jog tie, kurie taip daro, nepaveldės Dievo karalystės. Dvasios vaisiai yra meilė, džiaugsmas, taika, kantrybė, malonumas, gerumas, ištikimybė, romumas, sivaldymas. Tokiems dalykams nėra įstatymo. Kurie yra Kristaus Jėzaus, tie nukryžiuo savo kūnus su aistromis ir geismais.

Gradualas

Ps 117, 8–9. Geriau pasitikėti Viešpačiu, negu pasitikėti žmogumi. **V.** Geriau viltis Viešpačiu negu pasitikėti didžiūnais.

Aleliuja

Aleliuja, aleliuja.

Ps 94, 1. **V.** Ateikite, džiūgaukime Viešpačiui, krykštaukime Dievui, mūsų išgelbėtoji. Aleliuja.

Evangelija

Šventosios Evangelijos pagal Matą tęsinys. (Mt 6, 24–33)

In illo t mpore: Dixit Iesus disc pulis suis: Nemo potest duobus d minis serv re: aut enim unum  dio hab bit, et  lterum d liget: aut unum sustin bit, et  lterum cont mnet. Non pot stis Deo serv re et mamm n . Ideo dico vobis, ne soll citi sitis  nim  vestr , quid manduc tis, neque c rpori vestro, quid indu mini. Nonne  nima plus est quam esca: et corpus plus quam vestim ntum? Resp cite volatilia coeli, qu niam non serunt neque metunt neque c ngregant in h rrea: et Pater vester coel stis pascit illa. Nonne vos magis pluris estis illis? Quis autem vestrum c gitans potest adicere ad staturam suam cubitum unum? Et de vestim nto quid soll citi estis? Considerate lilia agri, qu modo crescunt: non lab rant neque nent. Dico autem vobis, qu niam nec S lomon in omni gl ria sua coop rtus est sicut unum ex istis. Si autem f num agri, quod h die est et cras in cl banum m ttitur, Deus sic vestit: quanto magis vos m dic  fidei? Nolite ergo soll citi esse, dic ntes: Quid manduc bimus aut quid bib mus aut quo operiemur? H c enim  mnia gentes inqu runt. Scit enim Pater vester, quia his  m nibus indigetis. Quaerite ergo primum regnum Dei et iustitiam eius: et h c  mnia adiici ntur vobis.

Anuo metu J zus kalb jo savo mokiniams: „Niekas negali tarnauti dviem  eiminininkams: arba jis vieno nek s, o kit  myl s, arba prie vieno bus prisiri s s, o kit  nieku vers. Negalite tarnauti Dievui ir Mamm nai.“ „Tod l a  sakau jums: per daug nesir pinkite savo gyvybe, k  valgykite, nei savo k nu, kuo vilk site. Argi gyvyb  ne daugiau u  maist  ir k nas u  drabu i? I si ur kite   padangi  sparnuo ius: nei jie s ja, nei pjauna, nei   klunus krauna, o j s  dangi skasis T vas juos maitina. Argi j s ne daug vertesni u  juos? O kas i  j s  gali savo r pes iu bent per vien  sprind  prailginti sau gyvenim ?! Ir kam gi taip r pinat s drabu iu?! Pasi ur kite, kaip auga lauko lelijos. Jos nesidarbuoja ir neverpia, bet sakau jums: n  Saliamonas pa ioje savo didyb je nebuvo taip pasipuo s s kaip kiekviena i  j . Jeigu Dievas taip ap rengia lauk  g l , kuri  iandien  ydi, o rytoj metama   krosn , tai argi jis dar labiau nepasir pins jumis, ma atikiai? Tod l nesisielokite ir neklausin kite: „K  valgykite?“ arba: „K  gersime?“ , arba: „Kuo vilk sime?“ Vis  t  dalyk  vaikosi pagonys. J s  dangi skasis T vas juk  ino, kad viso to jums reikia. J s pirmiausia ie kokite Dievo karalyst s ir jo teisumo, o visa tai bus jums prid ta.“

Offertorium

Ps. 33, 8–9. Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, et erípiet eos: gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus.

Secreta

Concéde nobis, Dómine, quæsumus, ut hæc hóstia salutáris et nostrórum fiat purgátio delictórum, et tuæ propitiátio potestátis. Per Dominum nostrum...

Præfatio de Ss. Trinitate

Vere dignum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater omnipotens, æterne Deus: Qui cum unigenito Filio tuo et Spiritu Sancto unus es Deus, unus es Dominus: non in unius singularitate personæ, sed in unius Trinitate substantiæ. Quod enim de tua gloria, revelante te, credimus, hoc de Filio tuo, hoc de Spiritu Sancto sine differentia discretionis sentimus. Ut in confessione veræ sempiternæque Deitatis, et in personis proprietas, et in essentia unitas, et in maiestate adoretur æqualitas. Quam laudant Angeli atque Archangeli, Cherubim quoque ac Seraphim: qui non cessant clamare quotidie, una voce dicentes: Sanctus.

Communio

Matth. 6, 33. Primum quærite reg-

Ofertorijus

Ps 33, 8–9. Viešpaties angelas sergi ir išvaduoja tuos, kurie Jo bijo. Paragaukite ir pamatysite, koks saldus yra Viešpats.

Sekreta

Meldžiame Tave, Viešpatie, lai ši išganymo auka nuvalo mus nuo kalčių ir permaldauja Tavo didybę. Per mūsų Viešpatį...

Švč. Trejybės prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, visur ir visada Tau dėkoti, šventas Viešpatie, visagali Tėve, amžinasis Dieve, kuris su vienatiniu savo Sūnumi ir Šventąja Dvasia esi vienas Dievas ir vienas Viešpats – nėra tai Asmens vienumas, bet vienos prigimties Trejybė. Juk tai, ką per tavąjį apreiškimą apie tavo garbę tikime, be jokio skirtumo pripažįstame Sūnui ir Šventajai Dvasiai, kad, išpažįstant tikrą ir amžiną Dievystę, būtų šlovinamas ir Asmenų skirtingumas, ir jų prigimties vienumas, ir jų lygus didingumas. Jį garbina angelai ir arkangelai, cherubinai ir serafimai; kasdien nepaliauja garsiai šlovinti, vienu balsu tardami: Šventas.

Komunija

Mt 6, 33. Pirmiausia ieškokite Die-

num Dei, et ómnia adiiciéntur vobis,
dicit Dóminus.

Postcommunio

Puríficent semper et múniant tua
sacraménta nos, Deus: et ad per-
pétuæ ducant salvatiónis efféctum.
Per Dominum nostrum...

vo karalystés ir jo teisumo, o visa tai
bus jums pridéta, sako Viešpats.

Postkomunija

Dieve, tegul Tavo sakramentai
visuomet mus apvalo ir saugo mus,
tegul jie nuveda mus į amžinąjį
išganymą. Per mūsų Viešpatį...